

δραίας φωτοσκιάσεις και ήσυχα χρώματα. Όλα αυτά είνε γεροντικά μορφαί φυσικώταται, Έν αντίθεσι έρχεται τὸ γυναικείον θέλητρον, τὸ ήμίγυμνον, εἰς τελειότητα και χάριν αξιοθαύμαστον. Η Καλοκαιρινή λιακάδα—ένα ξαπλωμένο νοηελές γυναικείον σώμα—ή Προϊνή στιγμή και αἱ Προϊναί άκτίνες, τὸ Λουτρό, ή Μυστική χαρά εἶνε σπουδαί γυμνοῦ αλλά και συνθέσεις αἱ ὁποῖαι φανερόνουν λεπτήν αντίληψιν. Εἰς ἑπτὰ πίνακας μᾶς ἐνεφάνισε τοπεῖα και χωρικούς τύπους τῶν Σερρών. Εἰς ταῦτα φαίνεται μία άγνή Ἑλληνική ψυχή.

Καί άλλος ξενητευμένος Ἑλλήν καλλιτέχνης ὁ κ. Α. Γρίβας ἐξήθηκε πεντηκοντάδα Γαλλικῶν τοπεῖων. Μία πολὺ καλή ἔργασία, δεικνύουσα ἐπιμελῶς σπουδᾶς.

Η δεσποινίς Μ. Σκούφου ή άθορύβως ἔργαζομένη, ἐξέθεσε μίαν άφθονον παραγωγήν

ἐλαιογραφιῶν και κρητιδογραφιῶν, ἐκ τῶν ὁποῖων ἀρκεταί ήσαν ἔκφραστικά, με μίαν ἀβρότητα ἐξαιρεασμένα, ὅλως γυναικείαν.

Η δις Θ. Διπλαράκου, ήτις ἐπανήλθεν ἐξ Ἀμερικῆς, μᾶς ἔδειξε και τὸ ζωγραφικόν της τάλαντον, μετὰ τήν πρό διετίας ἐπίδειξιν της μουσικοῦ. Οἱ πίνακές της δεικνύουν λεπτήν αντίληψιν εἶνε τοπεῖα, προσωπογραφίαι, ἐκ τῶν ὁποῖων ἀρίστη ή αὐτοπροσωπογραφία της και μερικά ἀντιγραφαί.

Εἰς τὸ «Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων» ἐξετέθησαν ἔργα ζωγραφικῆς τῆς δεσποινίδος Σωτηροπούλου, ήτις ἐπὶ ἔξ ἔτη ἐσπούδασεν ἐν Ἰσπανίᾳ και Γερμανίᾳ. Οἱ πίνακες της εἴλκυσαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων διακρινόμενα διὰ τήν ἀκρίβειαν τοῦ σχεδίου και τὸν ἐπιτυχή χρωματισμόν. Ὁ μικρὸς ἀλιεύς, ἐν γυμνὸν πρό τοῦ καθρέπτου και ή ψαράδικη καλύβα ἔχουν πολλήν καλλιτεχνικήν ἀξίαν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΓΛΩΣΣΑ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ - ΗΘΙΚΗ - ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ - ΠΑΤΡΙΣ

Εἰς τήν Συναίαν Ἀκαδημίαν συνήλθε τῇ 23 Ἀπριλίου Συνέδριον ὅπερ ἐκλήθη Ἑθνικὸν ἕνεκα τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος τῶν συζητηθέντων ζητημάτων, ἀφορώντων εἰς τὰς σπουδαιοτέρας ἐκδηλώσεις τῆς πνευματικῆς και κοινωνικῆς ζωῆς. Τήν πρωτοβουλίαν ἔχον ἑβδομήκοντα σωματεῖα, ἐπιστημονικά, ἠθικοθηρηκευτικά, ἐπαγγελματικά, πατριωτικά. Οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων ἐνισχυόμενοι και ὑπὸ τῶν ὄγιων κοινωνικῶν στοιχείων και εἰδικῶν ἀνδρῶν, συνεζήτησαν και ἠρεσύνσαν ἐπισταμένως τήν σύγχρονον κατάστασιν, ἀπεκάλυψαν τοὺς κινδύνους ὅς διατρέχει ὑπὸ τῶν ὑπονομευτῶν και διαφθορῶν ή θρησκεία, ή γλῶσσα, ή οἰκογένεια, ή ἰδιοκτησία, αὐτῇ ἐν γένει ή Πατρίς. Διὰ πρώτην φορᾶν ἐγένετο τοιαύτη συνολική ἐνέργεια. Ἱεράρχαι, ἰδρύματα, σωματεῖα και ὀργανώσεις, ἀντιπροσωπεῖαι Αἰγύπτου, Κύπρου, Ἀμερικῆς, τοπικοὶ σύλλογοι ἦνσαν τὰς δυνάμεις των και τὸ κῦρος των ὅπως ἀκουσθῇ μία φωνή ἐπιτακτική, ή φωνή τῆς ἐξυγιάνσεως και τῆς ἀναγεννήσεως. Η Ἱεραρχία, τὸ Πολυτεχνεῖον, ή Ἀρχαιολογική Ἑταιρία, ὁ Σύλλογος Παρνασσός, ή Ἑταιρία τῶν φίλων τοῦ λαοῦ, ὁ Ἐμπορικὸς σύλλογος, ὁ Ἱατρικὸς Σύλλογος, ὁ Πολυτεχνικὸς, ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ή Γενική Συνομοσπονδία τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος, ή Γενική Ἐνωσις τῆς Ἰδιοκτησίας, ή Πανελλήνιος φαρμακευτική ἑταιρία, ή Ἀστική Ἐνωσις Πειραιῶς, ή Παμβιομηχανική δημοσπονδία, ή Ἐνωσις Ἑθν. και Κοιν. ἀγωγῆς, ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ὁ Πειραικὸς Σύνδεσμος, ή Ἐνωσις τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως και τῆς Ἰδιωτικῆς, ὁ Πανελλήνιος σύνδεσμος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, αἱ Χριστιανικαί ἐνώσεις τῆς Ἑλλάδος, πλεῖστοι

ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι, ὅλοι ἐν συναγεμῶ ἐξηγέρθησαν ἐναντίον τῆς ἀθείας και τοῦ μαλλιαρισμοῦ, τῆς ἀνθητικότητος και τοῦ νομμοוניσμοῦ.

Κατὰ τήν ἑναρξιν ὠμίλησαν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας και ὁ Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τοῦ Συνεδρίου πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Ν. Καζάξης, ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Α. Παπούλιας, Τ. Ἡλιόπουλος, Π. Καρολίδης, Ν. Καταλᾶνος, Α. Μιχαλόπουλος, Γ. Στρέγγκος, γραμματεῖς οἱ κ. κ. Θ. Μιχαλόπουλος, Α. Καλογερόπουλος και Α. Κωνσταντινίδης. Πρόεδροι τμημάτων ὁ σεβ. Μητροπολίτης Πελαγονείας και οἱ κ. κ. Ι. Φραγκιάς, Θ. Βορέας, Π. Καλογερόπουλος, Ι. Δραγάσης, Α. Χρηστομᾶνος, Ι. Πετρίδης.

Τὸ Συνέδριον διήρκεσεν ἐπὶ 10 ἡμέρας καθ' ἃς συνήλθον τὰ τμήματα πρὸς συζήτησιν τῶν θεμάτων, ἐν γενικῇ δὲ συνελεύσει διετύπωσαν ἐν εἶδει ψηφισμάτων τὰ συμπεράσματα τῶν γενομένων συζητήσεων.

Ἐνεκα τῆς σπουδαιότητος ἣν εἶχον τὰ συζητηθέντα θέματα, τήν πραγματοποιήσιν αὐτῶν θὰ ἐπιδιώξη ὁ ἐκ τοῦ Συνεδρίου προελθὼν Ἑθνικὸς Σύνδεσμος, ὁ ἰδρυθεὶς τῇ 21 Ἰουνίου.

Ὁ Ἑθνικὸς Σύνδεσμος ἔχει σπουδαιοτάτην ὄσφ και ἀκανθῶδη ἀποστολήν. Νὰ ἀφυπνήση τοὺς Κυβερνῶντας, νὰ διώξη τὰς ἀνατροπᾶς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, νὰ ἐπιζητήση τήν ἀναμόρφωσιν ἐπὶ ὄγιων βάσεων. Ἐδύτυχῶς τὰ πρόσωπα τὰ ἀποτελέσαντα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶνε ἀξία πάσης τιμῆς, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς σπουδαιοτέρας ἠθικάς, πνευματικάς και κοινωνικάς δυνάμεις, οἵαι ή Ἐκκλησία, τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ

ἐπιστημονικά ἰδρύματα, αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις, ὁ Βιομηχανικὸς κόσμος, ἡ Ἐκπαίδευσις, αἱ παροικίαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπετέλεσαν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Χρυσόστομος, οἱ Πρόεδροι τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» κ. Ν. Καζάζης, τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρίας κ. Γ. Χατζιδάκις, τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας κ. Δ. Παπούλιας, τοῦ Συλλόγου «Παρανασοῦ» κ. Τ. Ἡλιόπουλος, τῆς Ἐταιρίας τῶν φίλων τοῦ Λαοῦ κ. Ι. Μεσσωλῶς, τῆς Γενικῆς συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν κ. Χ. Βρεττός, τῆς Γεν. ἐνώσεως τῆς ἰδιοκτησίας κ. Α. Χρηστομάνος, καὶ ἀντιπρόσωποι—τῶν κυριῶν ἢ κ. Ἄννα Τριανταφυλίδου, τοῦ τύπου οἱ κ. κ. Γ. Πῶπ (ἡμερησίου) καὶ Δ. Καλογερόπουλος (περι-

οδικοῦ), τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου ὁ κ. Α. Μάνσης, τοῦ λογογραφικοῦ ὁ κ. Σπ. Παγανέλης, τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ οἱ κ. κ. Ι. Δραγάτσης καὶ Θ. Μιχαλόπουλος, τοῦ καλλιτεχνικοῦ ὁ κ. Α. Φιλαδέφειος, τοῦ κλήρου ὁ π.ν. ἀρχιμανδρίτης κ. Γ. Ρουμπάνης, καὶ οἱ κ. κ. Κ. Λογοθέτης καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Μ. Καβαλλιεράτος πολιτευτῆς καὶ Η. Πουλόπουλος βιομήχανος.

Ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος» θὰ ἐργασθῆ κατὰ Τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν διακεκριμένοι ἄνδρες οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς εἰδικότητός των θὰ δυνήθουν νὰ συμβάλουν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ὅστις εἶναι ἄξιος θερμοῦς ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀλλὰ καὶ προσοχῆς ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς Πολιτείας.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΑ

Αἱ ἀποκαλύψεις τῆς σαπίλας ἢ ὁποῖα ἀπό τινοσ λυμαινεται τὴν Ἐκπαίδευσιν, τὰ ἔκτροπα τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ Μορσάλειον Διδασκαλεῖον, τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸ Διδασκαλεῖον νηπιαγωγῶν, ἰδρύματα τὰ ὁποῖα διευθύνουν ὁ κ. Δελμοῦζος ὁ καταδιωχθεὶς ἄλλοτε διὰ τὸ σχολεῖον τοῦ Βόλου ἔνθα ἐδιδάσκετο ἢ ἀθεΐα καὶ ἡ ἀνηθικότης καὶ ὁ κ. Γλυνὸς γνωστός διὰ τὴν δρᾶσιν του εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τοῦ μαλλιαρισμοῦ ἰδρυθέντα «Ἐκπαιδευτικὸν Ὅμιλον». Εἰς τὰ ἰδρύματα αὐτά, εἰς ἃ φοιτῶσιν οἱ μετεκπαιδευόμενοι διδάσκαλοι πρὸς πληρεστέραν μόρφωσιν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἔπρεπε συνεπῶς νὰ διδάσκηται ἡ θρησκεία, ἡ ἠθικὴ, ἡ φιλοπατρία ὑπὸ καθηγητῶν ἐχόντων ἐπιστημονικὸν κύρος καὶ ἀνεπίληπτον ἦθος, ἵνα καταστῶσιν οὕτω φάροι πολιτισμοῦ καὶ ἀληθείας, μετετρέπησαν εἰς ἐστίας μολυσματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας ὀργιάζει ὁ μαλλιαρισμός, ἡ ἀθεΐα ὁ κομμουνισμός, ἡ ἀνηθικότης. Ἐπίται διαφθορὰς τῆς γλώσσης, ὑπονομεύσεως τῆς θρησκείας, ἀνατροπῆς τῆς ἠθικῆς. Καὶ οἱ ἀτυχεῖς ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ οἱ ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ γίνουν καλύτεροι, εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ μυῶνται εἰς ἀνιτρεπτικὰ τῆς κοινωνίας καὶ ἠθικῆς κυρῶματα. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν, καὶ... ἀπελύθησαν... Εἰς τὰ προαναφερθέντα ἰδρύματα διδάσκονται τὰ ἐξῆς τερατώδη:

Ὅτι ἡ Ἑλλ. ἐπανάστασις δὲν ἦτο ὁμόθυμος ἐξέγερσις τοῦ δυναστευομένου λαοῦ, ἀλλὰ προῆλθεν ἀπὸ ὀλίγους κεφαλαιοκράτας (!) Ἰδέα σατανικὴ καὶ ἀνιστόρητος διότι ἀκριβῶς αἱ ἀστικαὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τάξεις ἐθυσίασαν τὴς περιουσίας των διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Γένους, ὅτι ἡ σημαία εἶνε κουρελόπανο καὶ ἡ Πατρίς φόνισσα, ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε μοχθηρὸς, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἐταπεινώσε τὴν γυναῖκα, ὅτι

ἡ παντοδυναμία τοῦ Ὑψίστου σταματᾷ μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ βολβοῦ τοῦ ἀνθους, ὅτι οἰκογένεια ἐν Ἑλλάδι δὲν πρέπει νὰ ὑφίσταται ! Αὐτοὶ εἶνε οἱ καθηγηταὶ τῶν ἰδρυμάτων αὐτῶν. Καὶ τοιαῦτα διδάσκουσι εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους εἰς οὓς εἶνε ἐμπειστευμένη ἡ μόρφωσις τῶν τέκνων τοῦ Ἑλλ. λαοῦ. Καὶ ἡ Πολιτεία ἀδιαφορεῖ καὶ δὲν ἐκδιώκει διὰ τοῦ φραγγελίου τοῦς ἀσημονοῦντας καὶ διαφθορεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπούλως ἐργαζόμενοι ἀπειλοῦν νὰ διασίσουν τὰ θεμέλια τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας, τῆς Πατρίδος. Ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἔπρεπε αὐτεπαγγέλτως νὰ καταδιώξη τὴν σπεῖραν αὐτὴν, ἢ ὁποῖα εἰσέδουσε εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, διὰ νὰ σπεῖρη τὸν ὄλεθρον. Ἡ ἐξυγιάνσις τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἡ ἄμσος ἀπομάκρυνσις τῶν αἰτιῶν τῆς ἀθλίας αὐτῆς καταστάσεως ἐπιβάλλεται. Οἱ κ. κ. Γλυνὸς καὶ Δελμοῦζος τρομοκρατοῦν τοὺς διδασκίλους. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἶνε ὑποχέριον αὐτῶν. Ἐξηγέρθησιν κατὰ τῶν διδασκαλιῶν αὐτῶν οἱ κορυφαῖοι τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ στρατοῦ, ὃν ἀπειλεῖ νὰ διαφθείρη ὁ κομμουνισμός, καὶ ὅμως αἱ Κυβερνήσεις ἀδιαφοροῦν. Ἡ ἀναρχία οὕτω ἐπεκτείνεται. Διδασκαλία ἀνθεθνικὴ, βιβλία μαλλιαρά, χαλάρωσις τοῦ ἠθικοῦ συναισθήματος, διείδοις μπολσεβικῶν θεωριῶν, μαθηταὶ ἀπειθάρχητοι, ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὑβρίζοντες τὸν Ὑπουργόν των διότι προσωρινῶς (!) ἀπέλυσεν τὸν ὑβριστὴν τῆς Ἑλλ. σημαίας, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ὑψίστους κινδύνους ἐθνικούς. Θὰ ἀναχαιτιθοῦν ἐγκαίρως ; Ἀμφιβάλλομεν.